

ce mijloace artistice să folosim, nu trebuie să fie înțeleasă decât ca întrebarea, cum putem noi, autorii de piese, să activăm din punct de vedere social publicul nostru...

Bilanțul discuției a fost formulat în primăvara anului în curs, în cadrul unei consfătuiri a activului de partid al oamenilor de teatru, cu care prilej s-au trasat și jaloanele dezvoltării ulterioare a muncii în acest domeniu.

Un lucru trebuie înțeles: în transformarea socialistă a teatrului, rolul conducător al partidului în munca și creația teatrală este de esențială importanță. Experiența din ce în ce mai rodnică și mai îmbucurătoare a celor zece ani de la înființarea Republicii Democrate Germane stă chează pentru puțină noastră de a înfăptui această transformare socialistă a teatrului. Chiar în intervalul de timp asupra căruia ne-am oprit în cuprinsul acestor relatări fugare, câțiva dramaturgi au muncit intens și noile lor piese, mai cu seamă cele din ultimul an, au fost înscrise în repertoriul multor teatre. În prezent, sintem în măsură să afirmăm că toți dramaturgii noștri — atât cei din generația mai vîrstnică, cît și cei tineri — desfășoară o muncă perseverentă, încordată, doritori fiind de a înlătura cît mai grabnic greșelile care le-au încălțat creația. Cei mai mulți s-au și orientat cu curaj spre tematica de actualitate, iar ceilalți îi urmează. Este neîndoios că vom putea întâmpina aniversarea de zece ani a Republicii noastre democratice, cu numeroase piese noi și bune, consacrate problemelor și temelor de imediată actualitate. În această privință, așteptările noastre vor fi îndreptățite, printre alții, de Hedda Zinner, Hans Lucke, Gustav von Wangenheim și de câțiva scriitori tineri, ale căror nume încă nu sînt cunoscute marelui public. Discuția combativă, deschisă, schimbul de opinii, tovărășesc și ferm totodată, au dat roadele așteptate: viitoarele premiere o vor dovedi.

FESTIVALUL ELIBERĂRII DIN R. P. D. COREEANĂ *

Și anul acesta, poporul coreean a sărbătorit cu mare entuziasm, la 15 August, ziua eliberării patriei de sub jugul colonial al imperialismului japonez. Ca de obicei, cu acest prilej, întregul popor coreean a contribuit cu avînt la stră-

lucirea marii aniversări, prin nenumărate festivaluri artistice, la care și-au dat concursul diferite echipe de teatru, începînd cu cele amatoare și terminînd cu marile colective profesioniste. Chiar și în perioada războiului de eliberare dus împotriva cîmpitorilor americani au avut loc, în această zi, grandioase manifestări artistice. Astfel, în ciuda bombardamentelor sălbatice, în teatrul Mo-Ran-Bon, la o adîncime de 50 m, se întreceau diverse colective teatrale. Într-o frumoasă demonstrație de vigoare artistică și morală. Anul acesta festivalul a cunoscut un succes fără precedent. Au participat sute de mii de artiști, reprezentînd zeci de mii de organizații și cercuri artistice, 9 teatre centrale, 10 teatre provinciale și 30 de ansambluri de cîntece și dansuri. Veritabilă trecere în revistă a teatrului coreean la ora actuală, manifestările au început încă din luna iulie, cînd în fața spectatorilor au evoluat formații de amatori din provincie, iar în august au intrat în arenă teatrele centrale. O notă meritorie o constituie faptul că toate teatrele, traducînd în faptă înțeleapta politică a Partidului Muncii din Coreea, au prezentat piese realiste, care exprimă cu înaltă măiestrie spiritul mișcării teatrale populare „Cenlima“. În felul acesta, tot ce e mai prețios în arta teatrală coreeană, azi, a înflorit avînd rădăcinile adînc înfipte în solul tradiției. Un exemplu concret despre rolul fecund pe care îl joacă tradiția în teatrul nostru îl constituie faptul că, încă din 1925, la inițiativa „KAF“ (mișcarea artiștilor proletarietului din Coreea) s-au organizat forme specific revoluționare de agitație artistică și ideologică, Teatrul megafoan „Men il“, caravane teatrale ș. a.

Arta realist-socialistă coreeană, în general, și cea teatrală în particular s-au dezvoltat în strînsă legătură cu lupta partizanilor, în jurul anului 1930. Această moștenire neprețuită a fost cultivată îndeosebi în partea nordică a Republicii noastre, unde sub conducerea Partidului Muncii s-a creat o bază economică socialistă. Pînă la crearea acestei baze însă, nu putea fi vorba de dezvoltarea artei naționale. Sub ocupația japoneză numai cultura clasei avute, exploatare, a fost favorizată. Mișcările artistice progresiste, neavînd o bază materială, lipsite de localuri, suferind obstrucțiile poliției, nu puteau să se manifeste. Odată cu eliberarea patriei însă, cultura coreeană a cunoscut o impetuoasă înflorire, oglindindu-

* Articol scris pentru revista „Teatrul“

se cu mijloacele artei specificul național, acordându-se prioritate temelor care reflectă viața clasei muncitoare. Multumită acestor condiții, arta Coreei populare s-a bucurat de o consacrare internațională. Cu prilejul Festivalului mondial al tineretului și al studenților de la Moscova, solii artei coreene au fost considerați ca reprezentanții „unui popor care posedă talente geniale”. Aceeași consacrare au cunoscut-o ansamblurile noastre artistice care au vizitat Polonia, R. D. Germană, Mongolia, China și Vietnam, unde au fost unanim apreciate.

Anul acesta, festivalul artei noastre a înfățișat victoriile pe care le-au obținut artiștii în toate genurile, precum și eforturile depuse pentru îndeplinirea primului plan cincinal până la 15 August a.c., adică cu doi ani și patru luni înainte de termen. Festivalul a demonstrat că pentru artiștii coreeni cea mai înaltă cinste este aceea de a oglindi viața poporului, de a conferi o strălucire deosebită temei eroismului în munca pentru construirea socialismului și a comunismului. Pentru aceasta, ei au căutat să îmbine perfect forma specific națională cu conținutul socialist al artei, reflectând întinsa gamă a sentimentelor oamenilor muncii — constructori ai socialismului.

Artiștii coreeni sînt conștienți că deplina înflorire a artei lor este posibilă numai valorificînd și moștenirea culturală a altor popoare, în special a celor din țările frățești ale lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică. În același timp, ei știu că nu trebuie ignorate armele artistice, grație cărora re purtăm biruința asupra adeptilor teoriei „artei pentru artă”, care, puțini la număr, caută să frîneze totuși dezvoltarea culturii noastre. Artiștii coreeni sînt însă decisi să meargă mereu înainte, pe drumul realismului socialist, să întîmpine societatea comunistă ca oameni înarmați cu etica comunistă. În acest scop, fiecare operă de artă exprimă un bogat conținut comunist, ajutînd la popularizarea unor tipuri de eroi care devin pe zi ce trece tot mai îndrăgiți. O primă consecință a schimbării opticii generale a poporului o constituie faptul că influența așa-zisei „drame de import”, plină de elementele ideologiei feudale, reacționare, a fost complet în-

lăturată, curmîndu-se odată cu aceasta și unele tendințe naționaliste.

În cinstea mării sărbători, teatrele au muncit serios, cu multă perseverență și abnegație. În fruntea întrecerii s-a situat Teatrul de Stat nr. 2 din Phenian, care a izbutit anul acesta să monteze o piesă în 14 zile. Lucrarea se numește *În numele poporului* și oglindește lupta împotriva elementelor contrarevoluționare. Autorii ei Guân Zun Uân și Kim Ze Ho, împreună cu regizorul Zen Am, au reușit nu numai o performanță rar întîlnită, dar au dat și o lovitură hotărîtoare celor care se opun planificării activității teatrale. Efectul piesei în rîndurile spectatorilor a fost uriaș.

Teatrul care a reprezentat această piesă a și obținut, de altfel, unul din titlurile cele mai onorate, anume acela de „colectiv de creație Cenlima”. De asemenea, de o mare popularitate s-au bucurat piesele *Măreția forței* de Li Don Ciun și Li Să Hian, în regia ultimului, și *Avangarda* de Sin Go Son, regizată de An Iău Ir, care oglesc aspecte ale vieții clasei muncitoare și țărânilor muncitoare coreene.

O altă sarcină importantă, determinată tot de marea sărbătoare a poporului nostru, a fost formarea unui ansamblu de 3.000 de persoane pentru cantata *Eroicul popor coreean*, care a dat spectacole în fața a peste 20.000 de spectatori, bucurîndu-se de aprecieri elogioase, entuziaste.

Festivalul artistic din anul acesta a dovedit cu multă pregnanță că la baza noii arte coreene stă concepția marxist-leninistă despre lume, că pe trunchiul ei se pot înălța cele mai puternice, cele mai masive și cele mai frumoase edificii artistice. Totodată, a reușit cu claritate că scriitorii și artiștii dramatici au pătruns adînc în problemele realității, descifrînd aspecte minunate din viața și lupta constructorilor socialismului, creînd memorabile tipuri de eroi înaintați. Artiștii amatori s-au prezentat ca o forță culturală notabilă, din rîndurile lor selecționîndu-se numeroase elemente pentru colectivele profesionale.

În viitor avem datoria să depășim înaltele trepte atinse azi și avem nestrămînută convingere că le vom depăși.

Be Iong

Artist emerit al R. P. D. Coreene